

Tringan kotka- ja koskikararetki 1.2.2014

Bussi nitkahti liikkeelle noin klo 7.10, kun oli hetki odoteltu yön runsaan lumisateen viivästyttämiä retkeläisiä. Sankka lumipyry jatkui vielä matkalla, mutta heikkeni lähestyessämme Slickoa. Otettuamme Karjaalta vielä viimeisen retkeläisen kyytiin oli täysi vahvuus 36 retkeläistä ja 2 opasta. Allekirjoittanut toimi retken pääoppaana ja Joonatan Toivanen apuoppaana.

Ensimmäisenä kohteena oli siis perinteiseen tapaan Marjatta Lahden ruokinta Pohjan Slickossa. Jo matkalla ehdittiin bussin ikkunasta nähdä Fiskarsissa kolme koskikaraa. Tuulinen ja hieman lumisateinen keli ei oikein suosinut Slickon ruokintaa, ja lintuja oli joitakin edellisvuosia vähemmän. Pähkinähakki jäi kovasta yrityksestä huolimatta kokonaan näkemättä, ja toinen tavoitelaji harmaapäätikka näyttäytyi kaikille vasta juuri kun olimme lähdössä jo jatkamaan matkaa. Pari korppia lenteli edestakaisin ja parvekkeelta havaittiin varpushaukka sekä joku iso peto, joka oli ehkä merikotka. Tarjoilut olivat sentään totutun hyvät, tarjolla oli kakun ja kahvin lisäksi mm itse tehtyjä sämpylöitä.

Puoli yhdentoista maissa jatkettiin matkaa ja suunnattiin Fiskarsiin, josta oli tiedossa karoja ja ruokinta jossa oli nähty pähkinänakkeli. Nakkelia ei nähty, mutta samalla ruokinnalla kävi sen sijaan helmikuussa mukava punarinta. Joen rantaan kävellessä kuultiin harmaapäätikka, sinisorsien (reilut 200) joukossa oli telkkänaaras ja joen alaosista löytyi kaksi koskikaraa.

Retkeläisiä Fiskarsin punarintaruokinnalla ©Aleksi Mikola

Matka jatkui tihevässä lumisateessa Salon kuntaan, jossa ensimmäisenä kohteena olivat entisen Perniön kunnan Tuohitussa pellolla oleilleet kaksi tunturikiurua, jotka onnistuneesti bongattiin. Muutama retkeläinen taisi saada eliksenkin. Tästä jatkettiin Salon Enolaan katsomaan perinteisiä turkinkyhkyjä, joiden joukossa on tänä talvena hengailut myös uuttukyyhky. Kovasta etsimisestä huolimatta parvea ei

löydetty normaaleilta paikoilta, vaikka Tiiran mukaan joku oli parven siellä nähnyt vain paria tuntia aiemmin. Jouduimme siis luovuttamaan, ja lähdimme etsimään huoltoasemaa vessatauko mielessä. Hetken päästä lähdöstä joku huomasi bussin ikkunasta pari lentävää kyyhkyä, jotka laskeutuivat läheisen talon antennille ja määrittyivät turkinkyyhkyiksi. Nopeasti päästiin bussista ulos ja kaikki ehtivät nähdä kyyhkyt, ennen kuin ne lähtivät takaisin samaan suuntaan josta tulivatkin.

Turkinkyyhkyt jatkavat matkaa (toinen on valotolpan takana piilossa) © Aleks Mikola

Valoisaa aikaa oli vielä hieman jäljellä, joten päätettiin lähteä yrittämään Tiiraan ilmoitettuja peltopyitä jostain Perttelin lähetyviltä. Perille päästyämme hajaannuttiin pitkin peltoja, kunnes levisi tieto että linnut oli nähty. Kaikki kokoontuivat paikalle, jonka jälkeen yhdentoista peltopyyn parvi onnistuttiin ajamaan uudelleen lentoon ojanpenkan pusikosta, ja kaikki ehtivät nähdä piilottelevat linnut. Auringonlaskun aika alkoi olla käsillä, joten onnellisina peltopyistä päätettiin lähteä kohti Helsinkiä, jonne saavuttiin vähän kuuden jälkeen.

Retken lajimäärä jäi tuulisesta ja lumisateisen synkstä kelistä johtuen epätavallisen pieneksi, vain 28 lajiin. Aamulla linnut olivat Slickossa melko vähissä, ja peltopysähdyksilläkään ei montaa muuta lintua havaittu kuin ne joita oltiin bongaamassa. Hankalasta kelistä huolimatta kuitenkin taas ihan kelpo retki.

- Aleks Mikola